

je bil za ruške delavce eden najmenitnejših dni, kar smo jih doživeli: Obiskala nas je namreč sama „sveta“ trojica, katere imena ima „Štajerc“ zapisano v črnih bukvalah, to so namreč s pasjim bičem tepeni dr. Benkovič, potem „vodja vremenskih procesij“ poslanec Pišek in zagovornik farških kuharic dr. Leskovar. Sklicali so namreč čisto na tihem shod pod firmo „jugoslovanske strokovne zveze.“ Vabili so nas delavce in delavke, na vsopreda pa je bila točka: „Slovenski kmet.“ Kako se to strinja? Že rano jutraj smo videli noblih Hlebovko špincirati po ruškem glavnem trgu, da pridobi nekaj ljudi za shod. Ali je mogoče to storila iz nekdanje goreče ljubezni do gotovega stanu? Predsednik tega shoda je bil vsem časnikom dobro znani penzionirani, nikdar trezni kmet Luka Hleb iz Smolnika, ki je tudi predsednik te „delavske“ zveze. Kaj imajo delavci od njega pričakovati, je razvidno iz tega, da je moral dati kmetijo v najem, ker se ni našel več delavce, ki bi mogel obstati pri njem. Na shod je prišlo tudi nekaj bab, katerih predsednica, frava Brrrdelka, p. d. Dorftračen, je skrbela, da se nepoklicani niso vsedli preblizo „trojice“. Da bi pridobili delavce na svojo stran, so jim plačevali trije bogati smolniški kmetje vino in cigare. Tudi je bilo najetih nekaj mokrih ruških pobalimov, da bi nasprotnike vun metali. Ker pa smo ruški delavci pametnejši, se nismo vtikali v nobeden preprij in smo zmerno pili in kadili za svoj denar. Naš namen ni, bralcem našega lista plitve govore teh rešiteljev delavstva poravnjavati, saj ve vsak planinski pastir, da nam ti gospodje v državnem in deželnem zboru s svojimi obstrukcijami nič niso koristili in razen farških petoliznikov jih nihče ne posluša. Njih govori ne povzročajo družega, kakor obrekovanje, častikrajo, sovraštvo in preprij med farani. Shod se je vršil v gostilni zidarja Repoluska, ki je kupil tisto s pomočjo svojega brata, ki je župnik pri Sv. Vidu. Ta župnik je, kakor je „Štajerc“ poročal, posekal vsako leto namesto za 600 kron za 1000 kron smrek in s tem denarjem kupuje posestva v svoji rodni fari in pomaga delati zgago med nekdanjimi svojimi dobrotniki. Po nepotrebnem si je brusil jezik na shodu Repoluskov zet Ivan Jug; ko bi tega pobalina srečal na potu berač, bi mu ponudil svoj naberačen kos kruha, in gori omenjena „Trojica“ se pusti od takšnega fantička na shodu predstavljati. Največjo čast je živil v obče nepošтовani slikar Bečela, ki je imel nalogo sprejeti in odsloviti „prečastite“ gospode poslanca, ki so doživeli v Rušah blamažo, pa zasluzeno. Da bodo ti gospodje vedli, kakšen poštenjak je ta Bečela, povem to, da je moral radi umazanih dolgov dati svojo hišo zapisati na otroke. Znabiti mu je ta shod zopet pripomogel k novi obleki, ker tista, ki jo je dobil od katoliškega delavskega društva, je zdaj že raztrgana. Omenimo še to, da ne nosimo to človeče samo na jeziku, ampak tudi na hrbtu, če se naslonimo na steno, katero je on namazal. S smehljajočim obrazom se je nazadnje tudi prismočil g. kaplan Ilc v spremstvu svojih potepnih psov, kateri tudi ne manjkajo pri nobenem cerkvenem opravilu. Željo imamo mi, da bi se Vi g. kaplan za nas uboge delavce tudi tako pobrigali, kakor za lepo ogrsko baronico. Delavci! K sklepu vas opozarjamo, ne dajte se premotiti od takih ljudi, ki še niso trohice stotili za vas, ampak vas hočejo samo izkoriščevati za svoje črne namene.

Smarje pri Jelšah. Dne 9. maja t. l. pripeljal je ženin Anton Anderluj iz Strajn semkaj v Smarje svojo nevesto, h kateri bi se bil dobro priženil. Ko se je ženitna pogodba pri c. kr. notarju naročila, se podajo vsi v krémo g. Dettička. Tukaj še-le ta klerikalni ženin spozna svojo nevesto, da ni kaka tercijalca, da se obnaša kakor vsi boljši napredno misleči ljudje, da si upa, vsakemu v obraz pogledati ter mu primirni odgovor dati, česar pri zagriženih klerikalcih ni opaziti. In zdaj se šele spomni, kaj pa če ona „Štajerca“ bere ter ji v pričó večih gostov očita, da se v njeni hiši „Štajerc“ bere. Ona mu pa mirno odgovori, da še one papirne zavitke, ki iz štacuna blago prinese, prebere. Nato si on izposodi neko namišljeno laž, ter z pomočjo te ni hotel pogodbe skleniti, akoravno je že imel precej stroškov. Nevesta pa je sklenila. boljše samica ostati, kakor se v take krute klerikalne verige vkovati ter je koj ob enem svojo sestro na sosesi vzela, zakar ji čestitam Nevestam pa svetujemo, naj ne jemljejo klerikalne ženine za svoje može, ker ti imajo veliko na svoji vesti in ravno zato se „Štajerca“ bojijo. Taki ljudje le sami sebe visoko cenijo; ker nima nikake izobrazbe, smatra ženo za svojo sužnjo ter slepo orodje za svoj nagon. To nam kažejo mnogi izgledi. Takšen kakor je omenjeni ženin, misli, da je le edino „Štajerca“ brati, ob sredah, petkih in sobotah špehovo zabelo žvžvati, greh. Ker še pa naš priljubljeni „Štajerc“ ni prišel pod indeks ter ga še sv. katoliška cerkev ni prepovedala, je dovolila tudi „Štajerca“ brati brez greha.

Jezeritov razpustil, oddalo se je njih knjige in pisma dunajski cesarski knjižnici; v tej cesarski knjižnici je še danes mnogo pisem, ki označijo življenje in „moralo“ med jezuitskimi menihi. Za danes naj omenimo le par teh pisem. Češki provincijal Waldthausen je pisal z dne 13. avgusta 1702: „V spalnicah jezuitov se dela gostije; tajno pijančevanje se tam razširja.“ — Provincijal Leop. Grimm je pisal z dne 13. junija 1746: „Dotične jezuvite, pri katerih se najdejo dečki v spalnicah, naj se strogo z določenimi kazni kaznuje . . .“ itd. Tudi se je seveda take umazane stvari zatajilo. Kaj pravijo klerikalci k temu? Ali so samo kmetje grešniki? Po našem mnenju se najdejo med duhovniki tudi taki s slabo vestjo. In zato se v političnem oziru ne pustimo od teh ljudi komandirati!

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Straža“ je pričela v zadnjih številkah kar divjati in treba bode gospodom okoli tega najneumnejšega lista zopet enkrat ušesa naviti. „Straža“ se jezi, ker se prebivalci v mariborski okolici še vedno ne pustijo zapeljati na klerikalni led in ker so pri zadnjih volitvah v razne občine vkljub najhujši črni gonji, vkljub nesramni kupčiji z vero in nasiljem zmagali naši somišljeniki . . . Ej, gospodje okoli „Straže“, nikaner ne kažite svoje jezice tako očitno, kajti drugače se vam ves svet smeji! Volitve so končale tako, kakor so volilci in davkoplačevalci hoteli, ne pa tako, kakor so komandirali črni generali v Mariboru. In to je dobro! Kajti znano je, da klerikalci vsak zavod in zastop, ki ga dobijo v svoje kremplje, zlorablajo in izrabljajo v svoje politične namene. Tako bi tudi denar davkoplačevalcev proti ljudski volji izrabljali zgolj za prvaško politično gonjo. Prebivalstvo v mariborski okolici to čuti in zato ne mara farške komande v občinskih odborih. Zdaj pa fabrikanti „Straže“ proklinjajo in psujejo, vohunijo in denuncirajo, lažajo in grozijo, da se vse kadi. Kako smešno je, ako tuli „Straža“ liki človeku, ki ima že delirium tremens, da živijo vsi stanovi v mestu od kmetov v okolici. Res je, res, gospodje! Kmet je temelj državi. Kmet je gospodarsko zvezan s trgovcem in obrtnikom in drug živi od družega. Ali tudi — farji živijo od kmeta! In farji ne vstvarjajo nobene produktivne vrednosti, temveč se le na eni strani mastijo od kmetovih žuljev, na drugi pa hočejo se vsiliti za politične jerebe kmeta. Tako stoji stvar! Kar se pa tiče denunciranja „Straže“, se to podlo lopovstvo samo ob sebi obsoja. Večjega lumpa na svetu ni, kakor je klerikalec, ki je vedno denuncijant. Fej! Sicer pa opozarjamo c. k. državno pravdnštvo, da proglasa denuncijant pri „Straži“ proti posameznikom čisto

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin
 v Humpolecu na Češkem.
 Vzorca na zahtevo franco. Zelo zmerno cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

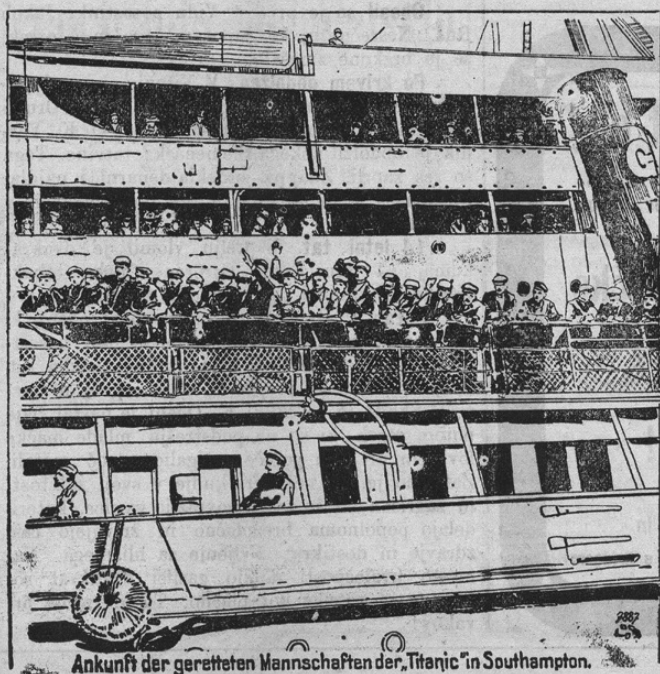
Novice.

Vera in klerikalizem. Mnogokrat že smo dokazali, da se našim klerikalcem ne gre za varstvo svete vere, marveč da izrabljajo vero le v politične, strankarske in osebne svoje namene. Z izrabljanjem vere hočejo široke sloje ljudstva vloviti. Vsled tega je vera v resnici v nevarnosti, pa ne od nas naprednjakov, marveč od politikujočih klerikalcev samih. V dunajskem listu „A. T.“ napisal je zdaj neki katoliški duhovnik prav zanimivi članek, v katerem pravi m. dr.: — „S svojo vero ne kupčuje niti jud. To razumejo naši klerikalci mnogo bolje. Izrek nekega svetnika, da je „vera za vse dobro“, prestavijo v klerikalno prakso: vera je dobra za agitacijo, za lov volilcev; celo pesek se dela iz vere, katerega se potem ljudem v oči trosi, da ne vidijo, kako klerikalni pristaši „boga Pobasaj“ s polnimi žepi okoli plešejo“ . . . In na koncu svojega članka pravi dotični katoliški duhovnik: „Ako bi se med ljudstvom zopet udomačilo pravo krščanstvo, potem bi izginili tisti ljudje, ki zlorablajo vero v politične namene“ . . . Prav ima ta duhovnik! Največji sovražnik vere je tisti, ki jo zlorablja v politične namene!

Jezuitska pisma. Ko je cesar l. 1773 red

„Titanic.“

O velikanski morski nesreči največjega parnika „Titanic“ smo že podali natančna poročila in tudi mnogo slik smo že prinesli. Danes prinašamo zopet dopis „Iz Amerike“, ki se s to nesrečo, pri kateri je čez 1600 ljudi svoje življenje izgubilo, peča. Tukaj pa prinašamo še eno sliko. Ta današnja slika kaže del parnika „Carpathia“, ki je več sto mornarjev in potnikov „Titanica“ rešil. „Carpathia“ plove ravno v pristan. Na krovu vidimo množico rešenih mornarjev.

Zahtevajte
 povsod
„Štajerca“

Zobna kréma
KALODONT
 Ustna voda 40

vojsko so bili i staro-ukaj le a se je in bode pravila. Glavno urškega 10.000 o Turki u, ino- nive so ovinško so bile rjev, ki spodarj iamenja aj (leva t desni prista-